

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 marca 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 7 lutego 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 43 i Nr 38, poz. 189) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
  - a) w pkt 1 po wyrazach: „poz. 45” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy: „Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226”,
  - b) w pkt 2 po wyrazach: „poz. 278” dodaje się wyrazy „i z 1986 r. Nr 47, poz. 232”,
  - c) w pkt 5 skreśla się wyrazy: „oraz § 4”,
  - d) w pkt 6 lit. a) skreśla się wyrazy: „oraz § 4 rozporządzenia”.

2) w § 2:

- a) w ust. 1 wyrazy: „z zastrzeżeniem ust. 3” zastępuje się wyrazami: „z zastrzeżeniem ust. 3—7”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W jednostkach stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń kwotę wynagrodzeń ustala się na podstawie ewidencji księgowej wypłat zaliczanych według zasad sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego do wypłat za dany rok. Z wynagrodzeń tych wyłącza się:

- 1) nagrody i premie,
- 2) wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku.”

c) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Z kwoty wynagrodzeń, o której mowa w ust. 3, wyłącza się również:

- 1) wynagrodzenia wypłacane członkom zakładowych zespołów gospodarczych za wykonanie remontów, regenerację części zamiennych oraz wytwarzanie narzędzi — na rzecz jednostki macierzystej,
- 2) wynagrodzenia emerytów, rencistów oraz osób korzystających z urlopów wychowawczych za pracę w zakładowych zespołach gospodarczych.

5. W jednostkach stosujących od 1986 r. formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń do wynagrodzeń za 1985 r. przyjmuje się zamiast wypłat:

- 1) z zakładowego funduszu nagród za 1984 r. — wypłaty z tego funduszu za 1985 r. — w jednostkach tworzących zakładowy fundusz nagród,
- 2) obciążających koszty 1984 r., dokonanych po dniu 17 stycznia 1985 r. — wypłaty

obciążające koszty 1985 r., dokonane po dniu 17 stycznia 1986 r., tj. po terminie sporządzenia sprawozdania z zatrudnienia i płac za 1985 r.,

3) wynagrodzeń członków zakładowych zespołów gospodarczych za 1985 r. — wynagrodzenia tych osób wypłacone w II, III i IV kwartale 1986 r. oraz w I kwartale 1987 r., z wyjątkiem wynagrodzeń, o których mowa w ust. 4.

6. Jednostki stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń od 1987 r. kwotę wynagrodzeń za 1986 r. ustaloną zgodnie z ust. 3:

- 1) pomniejszają o kwotę wynagrodzeń, o których mowa w ust. 4, wypłaconych w II, III i IV kwartale 1986 r., oraz o kwotę wynagrodzeń członków zakładowych zespołów gospodarczych, wypłaconych w I kwartale 1986 r.,
- 2) powiększają o kwotę wynagrodzeń członków zakładowych zespołów gospodarczych, wypłaconych w I kwartale 1987 r.”

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jednostki stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń po raz pierwszy po roku 1987 ustalają kwoty wynagrodzeń zgodnie z ust. 3 i 4 za rok podatkowy i za rok poprzedzający pierwszy rok stosowania tej formuły.”

3) w § 3:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wynagrodzenia wypłacane członkom zakładowych zespołów gospodarczych za wykonanie remontów, regenerację części zamiennych oraz wytwarzanie narzędzi — na rzecz jednostki macierzystej, a także wynagrodzenia emerytów, rencistów i osób korzystających z urlopów wychowawczych za pracę w zakładowych zespołach gospodarczych,”

b) w ust. 1 pkt 22, 27 i 31 otrzymują brzmienie:

„22) wynagrodzenia wypłacane pracownikom brygad awaryjno-remontowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych za usuwanie skutków awarii sieci cieplnej i wodnokanalizacyjnej, wykonywane na zlecenie jednostek gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, pod warunkiem jednoczesnego zmniejszenia wartości produkcji w przedsiębiorstwach stosujących formułę miernikowo-przyrostową,”

„27) wynagrodzenia pracowników służby doradztwa specjalistycznego dotowanej z budżetu — w wojewódzkich ośrodkach postępu rolniczego,”

„31) wynagrodzenia osób odbywających praktyki studenckie,”

c) w ust. 1 dodaje się pkt 32—36 w brzmieniu:

- „32) wynagrodzenia wypłacane w instytucjach artystycznych z tytułu obsługi imprez obcych oraz wynagrodzenia pracowników artystycznych za występy i opracowania ponadnormowe,
- 33) nagrody za osiągnięcie wyników założonych w programie uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa — wypłacane na podstawie odrębnych przepisów osobie, której powierzono pełnienie zarządu komisarycznego,
- 34) wynagrodzenia wypłacane na podstawie umowy zlecenia lub z funduszu agencji-prowizyjnego z tytułu prac związanych z:
- a) planowym odnawianiem materiału siewnego zbóż i ziemniaków sadzeniaków — w przedsiębiorstwach nasiennych,
  - b) zaopatrzeniem rolników w zwierzęcy materiał hodowlany — w okręgowych przedsiębiorstwach obrotu zwierzętami hodowlanymi,
- 35) wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych, wypłacane w okresie stażu kandydackiego oraz wstępnego stażu pracy,
- 36) wynagrodzenia wypłacane pracownikom sezonowym oraz osobom wykonującym prace na podstawie umowy zlecenia w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych (za prace wykonywane na potrzeby tych spółdzielni).”

d) w ust. 2 skreśla się pkt 4,

e) skreśla się ust. 3,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W jednostkach gospodarczych stosujących formułę udziałową z kwoty wynagrodzeń, o której mowa w § 2 ust. 1 i 2, wyłącza się wypłaty dokonane z rezerwy na wynagrodzenia oraz wynagrodzenia wypłacane:

- 1) członkom zakładowych zespołów gospodarczych za wykonanie remontów, regenerację części zamiennych oraz wytwarzanie narzędzi — na rzecz jednostki macierzystej,
- 2) emerytom, rencistom oraz osobom korzystającym z urlopów wychowawczych — za pracę w zakładowych zespołach gospodarczych.”

4) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwotę wolną od podatku w roku poprzednim — dla określenia kwoty wolnej od podatku w roku podatkowym — stanowi kwota wynagrodzeń roku poprzedniego, ustalona zgodnie z § 2, z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 1 i 4, § 7 ust. 1 oraz przepisów § 6 rozporządzenia:

- 1) pomniejszona o kwotę podlegającą w roku poprzednim podatkowi — w jednostkach, w których wystąpiła nadwyżka wynagrodzeń ponad kwotę wolną od podatku, lub
- 2) powiększona o różnicę pomiędzy kwotą wolną od podatku w roku poprzednim a kwotą wynagrodzeń w tym roku ustaloną zgodnie z § 2, z uwzględnieniem przepisów § 3, § 7 ust. 1, § 8 ust. 1 i 2 oraz przepisów § 6 rozporządzenia — w jednostkach, w których nie wystąpiła nadwyżka wynagrodzeń podlegająca

podatkowi; kwota rezerwy, jaka może być w tych jednostkach utworzona zgodnie z art. 35 ustawy, nie może przekroczyć powyższej różnicy.”

5) w § 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostki gospodarcze stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń ustalają kwotę, o której mowa w ust. 1, jako iloczyn równowartości odpowiedniej procentowej części kwoty wynagrodzeń wypłaconych za rok poprzedni, ustalonej zgodnie z § 2 ust. 3 i 4, oraz wskaźnika relacji, o którym mowa w ust. 2. Wynagrodzenia indywidualne pracowników pomniejsza się o iloraz tak ustalonej kwoty i przeciętnej liczby pracowników wykazanej w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego bez pracowników zatrudnionych za granicą oraz w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku — za rok podatkowy. Dla pracowników, którzy nie przepracowali całego roku kalendarzowego, i pracowników niepełnozatrudnionych wysokość tego zmniejszenia ustala się proporcjonalnie do przepracowanego czasu. Zmniejszenia dokonuje się w roku podatkowym i w roku poprzedzającym pierwszy rok stosowania tej formuły.”

6) w § 8:

a) w ust. 3 po wyrazach: „i udziałową” dodaje się wyrazy: „z wyjątkiem jednostek handlu rynkowego i placówek pocztowo-telekomunikacyjnych,”

b) w ust. 4 po wyrazach: „formułę progową” dodaje się wyrazy: „i zyskową”

c) w ust. 5 wyrazy: „1985 r.” zastępuje się wyrazami: „rok poprzedzający pierwszy rok stosowania tej formuły.”

7) w § 10 w ust. 3 wyrazy: „1985 r.” zastępuje się wyrazami: „rok poprzedzający pierwszy rok stosowania tej formuły”

8) w § 12:

a) w ust. 1 wyrazy: „za 1985 r.” zastępuje się wyrazami „za rok poprzedzający pierwszy rok stosowania tej formuły”

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W jednostkach, o których mowa w ust. 1, indywidualne wynagrodzenia pracowników pomniejsza się w roku podatkowym i w roku poprzedzającym pierwszy rok stosowania tej formuły o wypłaty z rezerwy na wynagrodzenia utworzonej do tego roku. Kwotę pomniejszenia ustala się jako iloraz kwoty wypłat z rezerwy na wynagrodzenia i przeciętnej liczby pracowników ustalonej za dany rok na podstawie sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego bez pracowników zatrudnionych za granicą oraz w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku.”

9) w § 15:

a) w ust. 1 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Koszty działalności eksploatacyjnej pomniejsza się o wynagrodzenia osób wykonujących pracę nakładczą — w razie opodatkowania w roku podatkowym nadwyżki przeciętnego wynagrodzenia.”

b) ust. 3—6 otrzymują brzmienie:

„3. Jednostka gospodarcza, która powstała z dniem 1 stycznia 1985 r., ustalając norma-

tywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii, przyjmuje średnie wielkości wynagrodzeń zysku i kosztów z lat 1985 i 1986.

4. Jednostka gospodarcza, która powstała w ciągu 1985 r., ustalając normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii, przyjmuje średnie wielkości wynagrodzeń, zysku i kosztów z tego okresu w przeliczeniu na wielkości całoroczne i z 1986 r.
5. Jednostka gospodarcza, która powstała z dniem 1 stycznia roku poprzedniego, ustalając normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii do celów podziału zysku za ten rok, przyjmuje wielkość wynagrodzeń, zysku i kosztów z tego roku, a w razie powstania w ciągu roku poprzedniego — w przeliczeniu na wielkości całoroczne.
6. Dla celów podziału zysku za drugi rok i następné lata działalności jednostka gospodarcza określa normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii, przyjmując średnie wielkości wynagrodzeń, zysku i kosztów z pierwszego roku działalności ustalone zgodnie z ust. 5 oraz drugiego roku działalności."

c) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W razie wystąpienia straty bilansowej w jednym z dwóch lat, z których zysk przyjmowany jest do ustalenia normatywnego wskaźnika udziału premii i nagród, wskaźnik ten ustala się przyjmując wielkość zysku w jednym roku."

d) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Kwotę nagród i premii, o której mowa w ust. 8, sumuje się z kwotą przekazaną z zysku do podziału za rok poprzedni na zakładowy fundusz socjalny — z wyłączeniem środków przekazanych na rachunek amortyzacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej — przekraczającą 120% kwoty odpisu podstawowego za rok poprzedni."

e) w ust. 9 w pkt 1 oznaczenie „§ 8” zastępuje się oznaczeniem „§ 9”.

f) w ust. 9 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3) wypłaty na rzecz osób, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1—3 oraz 6, w jednostkach stosujących formuły miernikowo-przyrostową, progową i zyskową oraz wypłaty dla członków spółdzielni zatrudnionych w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku,
- 4) wypłaty dla osób wykonujących pracę nakładczą oraz pracowników wynagradzanych z funduszu rehabilitacji inwalidów — w razie opodatkowania nadwyżki przeciętnego wynagrodzenia."

10) w § 18:

a) w ust. 1 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Przepisy ust. 2—8 nie mają zastosowania w jednostkach gospodarczych stosujących formułę udziałową."

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracowników zatrudnionych w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku,"

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przy ustalaniu przeciętnego wynagrodzenia wolnego od podatku stosuje się — zamiast wskaźnika przyrostu (spadku) produkcji lub zysku — wskaźnik przyrostu (spadku) wydajności pracy. Wydajność pracy dla tych celów ustala się jako iloraz produkcji lub zysku i przeciętnego zatrudnienia wykazanego w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, z zastosowaniem wyłączeń, o których mowa w ust. 2."

d) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jednostki gospodarcze stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń, dla których Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalił jako podstawę opodatkowania nadwyżkę przeciętnego wynagrodzenia ponad przeciętne wynagrodzenie wolne od podatku, powiększając kwotę naliczonego podatku za rok poprzedzający pierwszy rok stosowania tej formuły o kwotę podatku naliczonego za rok podatkowy odpowiadającą przyrostowi wynagrodzeń z tytułu wzrostu zatrudnienia w stosunku do tego roku. Kwotę tego powiększenia ustala się jako iloczyn wzrostu przeciętnego zatrudnienia w roku podatkowym w stosunku do roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania tej formuły oraz przeciętnej kwoty podatku naliczonego od nadwyżek indywidualnych wynagrodzeń pracowników w roku podatkowym."

11) w § 20 w ust. 1 po wyrazach: „z zastrzeżeniem ust. 3” dodaje się wyrazy: „oraz § 20a ust. 5 i 6”.

12) po § 20 dodaje się § 20a i 20b w brzmieniu:

„§ 20a. 1. Dla celów ustalania podstawy opodatkowania określonej w art. 30 ust. 2 pkt 1a ustawy przyjmuje się kwoty wynagrodzeń zaliczone do kosztów roku poprzedniego i roku podatkowego. W razie reorganizacji polegającej na przejęciu lub przekazaniu jednostek organizacyjnych (zakładów, działów itp.), kwota wynagrodzeń roku poprzedniego podlega odpowiedniej korekcie zgodnie z § 10 ust. 2, niezależnie od stosowanej przez jednostkę gospodarczą formuły ustalania kwot wolnych od podatku.

2. Z kwot wynagrodzeń ustalonych zgodnie z ust. 1 wyłącza się:

- 1) wynagrodzenia z tytułu umów o prace autorskie i realizatorskie (honoraria),
- 2) wynagrodzenia, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 7 i 8.

3. Z kwoty wynagrodzeń roku podatkowego wyłącza się również:

- 1) wypłaty z rezerwy na wynagrodzenia,
- 2) dodatkowe kwoty wolne od podatku, ustalone w centralnym planie rocznym dla jednostek, w których relacje płac są niższe od relacji normatywnych, określonych na podstawie syntetycznej oceny płac,
- 3) wynagrodzenia pracowników nowych zakładów, o których mowa w § 8 ust. 1, uruchomionych w roku podatkowym

oraz przyrost wynagrodzeń pracowników nowych zakładów, uruchomionych w roku poprzednim,

- 4) przyrost kwot wynagrodzeń ustalonych zgodnie z § 6 rozporządzenia.
4. Jednostki gospodarcze, dla których Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalił jako podstawę opodatkowania nadwyżkę przeciętnego wynagrodzenia ponad przeciętne wynagrodzenie wolne od podatku, obliczają przeciętne wynagrodzenie roku poprzedniego i roku podatkowego dla celów, o których mowa w ust. 1, dzieląc kwoty wynagrodzeń ustalone zgodnie z ust. 1—3 przez przeciętne zatrudnienie wykazywane w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, bez zatrudnionych za granicą, oraz w zakładach prowadzonych na zasadach zryczałtowanego rozrachunku, powiększone o przeciętne zatrudnienie osób wykonujących pracę nakładczą. Przeciętne zatrudnienie osób wykonujących pracę nakładczą ustala się jako iloraz kwoty ich wynagrodzeń i przeciętnego wynagrodzenia pracowników danej jednostki. Tak ustalona liczba zatrudnionych nie może być wyższa od liczby osób faktycznie zatrudnionych w systemie pracy nakładczej w danym roku. Podatkowi w tych jednostkach podlega łączna suma środków wydatkowanych na przyrost przeciętnych wynagrodzeń ponad wskaźnik wzrostu określony w centralnym planie rocznym.
5. Wpłać podatku z tytułu przekroczenia wskaźnika wzrostu wynagrodzeń, określonego w centralnym planie rocznym, jednostki gospodarcze dokonują jednorazowo po zakończeniu roku podatkowego w terminach określonych w § 20 ust. 4.
6. Jednostki gospodarcze, w których:
  - 1) wzrost kwoty wynagrodzeń w okresie trzech kwartałów roku podatkowego w stosunku do kwoty stanowiącej 3/4 kwoty wynagrodzeń w roku poprzednim lub
  - 2) wzrost przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w okresie 3 kwartałów roku podatkowego w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w roku poprzednim
 jest wyższy od wskaźnika wzrostu określonego w centralnym planie rocznym o więcej niż 2 punkty, dokonują zaliczkowych wpłat podatku za okres trzech kwartałów — w terminie 25 dni roboczych po upływie III kwartału.
7. Jednostki gospodarcze nowo powstałe w roku podatkowym lub w ciągu roku poprzedniego nie naliczają podatku, o którym mowa w ust. 1—6.

§ 20b. 1. W jednostkach, o których mowa w § 1 pkt 8 rozporządzenia, kwotę wolną od po-

datku w roku poprzednim dla określenia kwoty wolnej od podatku w 1987 r. stanowi suma:

- 1) kwoty stanowiącej iloczyn kwoty wolnej od podatku w roku gospodarczym 1985/86 i wskaźnika relacji kwoty wynagrodzeń w I półroczu 1986 r. do kwoty wynagrodzeń za rok gospodarczy 1985/86 oraz
- 2) kwoty wolnej od podatku w II półroczu 1986 r."

§ 2. 1. W jednostkach stosujących w latach 1986 i 1987 formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń wynagrodzenia za 1987 r. ustalone zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia wymienionego w § 1 w brzmieniu ustalonym w § 1 pkt 2 lit. b) pomniejsza się o:

- 1) wynagrodzenia wypłacone członkom zakładowych zespołów gospodarczych w I kwartale 1987 r.,
- 2) wynagrodzenia, o których mowa w § 2 ust. 4 rozporządzenia wymienionego w § 1 w brzmieniu ustalonym w § 1 pkt 2 lit. c), wypłacone w II, III i IV kwartale 1987 r.

2. Kwotę nagród i premii podlegającą podatкови, wypłacaną z zysku za 1986 r., pomniejsza się o wypłaty dokonane na rzecz członków zakładowych zespołów gospodarczych.

3. Z kwoty wynagrodzeń 1987 r., ustalonej zgodnie z § 20a ust. 1—3 rozporządzenia wymienionego w § 1 w brzmieniu ustalonym w § 1 pkt 12, wyłącza się dodatkowe kwoty wolne od podatku, stanowiące:

- 1) różnicę między równowartością wydanych przez jednostkę gospodarczą deputatów węglowych w naturze za okres kwiecień—grudzień 1987 r. i 1986 r.,
- 2) różnicę między równowartością wypłaconych ekwiwalentów pieniężnych za deputat węglowy za okres kwiecień—grudzień 1987 r. i 1986 r.; przy ustalaniu równowartości ekwiwalentów za 1987 r. uwzględnia się wzrost ich wartości o kwotę wynikającą z podwyższenia cen detalicznych węgla, nie więcej jednak niż o 1700 zł za 1 tonę,
- 3) iloczyn 420 zł, 9 miesięcy oraz liczby pracowników zatrudnionych w dniu 1 kwietnia 1987 r. w przeliczeniu na zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, których wynagrodzenie miesięczne za pełny wymiar czasu pracy nie przekracza 14.000 zł; wynagrodzenie miesięczne oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, gdyby był wykorzystany przez pracownika w marcu 1987 r., z tym że w wynagrodzeniu tym nie uwzględnia się:
  - a) wynagrodzenia i dodatków za pracę przekraczającą dobową normę czasu pracy oraz wynagrodzenia i dodatków za pracę wykonywaną w ramach dobowej normy czasu pracy, lecz przekraczającą tygodniową normę czasu pracy,
  - b) wynagrodzenia i dodatków za pracę w niedzielę, święto oraz w dodatkowym dniu wolnym od pracy, jeżeli praca w tych dniach stanowiła pracę w godzinach nadliczbowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do obliczania podatku od po-

nadnormatywnych wypłat wynagrodzeń za okres od dnia 1 stycznia 1987 r., z wyjątkiem przepisów § 1:

- 1) pkt 2 lit. d), który stosuje się począwszy od rozliczeń podatku za 1988 r.,
- 2) pkt 3 lit. a) i lit. f), który stosuje się począwszy od dnia 1 kwietnia 1987 r.,

- 3) pkt 4, który stosuje się począwszy od rozliczeń podatku za 1986 r.,
- 4) pkt 9 lit. d), który stosuje się począwszy od podziału zysku za 1987 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Gębała

69

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 28 lutego 1987 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Szczecińskim.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115, z 1970 r. Nr 3, poz. 14 i z 1977 r. Nr 37, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do rybołówstwa wykonywanego na Zalewie Szczecińskim, jeziorze Dąbie oraz na innych morskich wodach wewnętrznych połączonych z Zalewem Szczecińskim.

§ 2. 1. Zabrania się połowu niżej wyszczególnionych gatunków ryb, jeżeli ich długość mierzona od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej, wynosi mniej niż:

1) u węgorza (<i>Anguilla anguilla</i> L.)	— 40 cm,
2) u sandacza (<i>Lucioperca lucioperca</i> L.)	— 40 cm,
3) u leszcza (<i>Abramis brama</i> L.)	— 37 cm,
4) u płoci (<i>Rutilus rutilus</i> L.)	— 15 cm,
5) u szczupaka (<i>Esox lucius</i> L.)	— 45 cm,
6) u siei (<i>Coregonus lavaretus</i> L.)	— 40 cm,
7) u boleńia (<i>Aspius aspius</i> L.)	— 40 cm,
8) u certy (<i>Vimba vimba</i> L.)	— 30 cm,
9) u lina (<i>Tinca tinca</i> L.)	— 28 cm,
10) u suma (<i>Silurus glanis</i> L.)	— 50 cm,
11) u wzdreği (<i>Scardinius erythrophthalmus</i> L.)	— 17 cm,
12) u storni (<i>Platichthys flesus</i> L.) i gładzicy (<i>Platessa platessa</i> L.)	— 25 cm,
13) u pstrąga tęczowego (<i>Salmo gairdneri</i> Rich.)	— 30 cm.

2. Zabrania się połowu troci (*Salmo trutta* m. *trutta* L.), jeżeli długość jej wynosi mniej niż 40 cm i więcej niż 80 cm.

§ 3. Zabrania się połowu:

- 1) jesiotra (*Acipenser sturio* L.), łososia (*Salmo salar* L.) i ciosy (*Pelecus cultratus* L.) — w ciągu całego roku,
- 2) szczupaka (*Esox lucius* L.) — w ciągu 6 tygodni w okresie między 1 marca a 15 maja; termin obowiązywania zakazu ustala corocznie Urząd Morski w Szczecinie w porozumieniu z Morskim Instytutem Rybackim.

§ 4. 1. Ryby złowione przypadkowo w okresie ochronnym lub o wymiarach ochronnych, wydobyte z wody w stanie śniętym, mogą być użyte na potrzeby załogi statku w ilości nie przekraczającej 1 kg z połowu dziennego na osobę. Pozostała ilość tych ryb powinna być zgłoszona Urzędowi Morskiemu w Szczecinie i przeznaczona na cele wskazane przez ten Urząd.

2. W razie stwierdzenia złowienia ryb o wymiarach ochronnych, których ilość przekracza 10% wagi całego połowu, Urząd Morski w Szczecinie może zabronić okre-

sowo połowów w miejscu złowienia bądź nakazać zmianę narzędzi połowu lub zmianę ich konstrukcji.

§ 5. 1. Zabrania się połowu ryb w ciągu 6 tygodni w okresie między 1 kwietnia a 15 czerwca:

- 1) na obszarach tarliskowych oraz w odległości mniejszej niż 500 metrów od granicy tarliska,
- 2) na pozostałych obszarach w odległości mniejszej niż 50 metrów od brzegu lub twardej roślinności wodnej.

2. Termin obowiązywania okresu ochronnego ustala corocznie Urząd Morski w Szczecinie w porozumieniu z Morskim Instytutem Rybackim.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy połowów węgorza sznurami haczykowymi oraz żakami węgorzowymi o wysokości pałków do 1 metra. Przyłów innych gatunków ryb, z wyjątkiem chwastu rybnego, nie może przekraczać 10% wagi złowionego węgorza.

4. W okresie ochronnym zabrania się:

- 1) używania do połowów niewodów ciągnionych, przywłok, włoczków i drygawic,
- 2) koszenia lub usuwania roślinności wodnej oraz wydobywania lub usuwania mułu, ziemi, piasku, żwiru i kamieni na całym obszarze Zalewu Szczecińskiego, z wyjątkiem torów wodnych.

5. Urząd Morski w Szczecinie po zasięgnięciu opinii Morskiego Instytutu Rybackiego corocznie ustala po zakończeniu okresu ochronnego zakaz połowu niewodami ciągnionymi, przywłokami i włoczkami na czas określony, nie dłuższy jednak niż 7-tygodni.

§ 6. 1. Ustanawia się minimalne wymiary oczek sieci w narzędziach połowowych:

- 1) niewody i przywłoki:
  - a) skrzydło — 40 mm, a na długości 30 metrów licząc od matni — 30 mm,
  - b) matnia w części przedniej (od skrzydeł) — 30 mm, a w części końcowej do 1/4 długości matni — 20 mm,
- 2) wontony do połowu okoni i płoci — 30 mm,
- 3) drygawice — 30 mm,
- 4) włoczki do połowu przynęty:
  - a) skrzydło — 8 do 12 mm,
  - b) matnia — 4 do 6 mm,
- 5) pławnice i wontony do połowu sandaczy — 55 mm,
- 6) pławnice i wontony do połowu leszczy i troci — 60 mm,
- 7) żaki do połowu ryb białych:
  - a) skrzydło — 30 mm,
  - b) ostatnia komora — 25 mm,
- 8) żaki i inne narzędzia do połowu węgorzy — 14 mm.